

ΚΕΦ 4 : ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΚΑΙ ABSTRACT NONSENSE

Ορισ : Μια κατηγορία \mathcal{C} ορίζεται από

- μια κλάση αντικειμένων $obj(\mathcal{C})$
- για κάθε δύο αντικείμενα A, B μία κλάση μορφισμών $Hom(A, B)$ τέτοι
- (i) $\forall x \in obj(\mathcal{C}) \exists id_x \in Hom(x, x)$ ο ταυτότητας μορφισμός
- (ii) $\forall x, y, z \in obj(\mathcal{C}) \exists$ σύνθεση (συνθεσιμότητα) που αναφέρεται ως σύνθεση μορφισμών

$$Hom(y, z) \times Hom(x, y) \longrightarrow Hom(x, z)$$

$$(g, f) \longmapsto g \circ f$$

Τω αν $f: A \rightarrow B, g: B \rightarrow C$ και $h: C \rightarrow D$ μορφισμοί, τότε $h \circ (g \circ f) = (h \circ g) \circ f$

(iii) $\forall f \in Hom(A, B)$ έχουμε ότι $f \circ id_A = id_B \circ f = f$

Καμπιουτεράκιδα \rightarrow η applied category theory κερδίζει την μάχη έναντι των προφητάων

(*) Τα $obj(\mathcal{C})$ και $Hom(x, y)$ είναι κλάσεις και όχι αναφορές
 είναι σημαντικό να μην μιλάμε για μικρή κατηγορία, αν αν μιλώ για μορφισμούς $Hom(x, y)$ είναι σωστό για τοπικά μικρή κατηγορία
 \rightarrow κλάση και όχι σύνολο

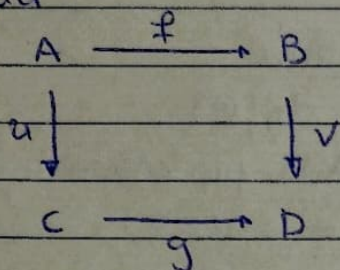
πχ 1) (Set): η κατηγορία των συνόλων με $obj(Set) =$ σύνολα
 και μορφισμούς τις συνθεσιμότητες απεικονίσεων

2) (Ring): η κατηγορία των μεγάλων δακτυλίων με $obj(Ring) =$ μεταθετικά δακτ.
 και μορφισμούς τους ομομορφισμούς δακτυλίων

3) (RMod): η κατηγορία των αριστερών προτύπων με $obj(RMod) =$ αριστερά πρότυπα
 και μορφισμούς τους ομομορφισμούς R -αριστερών module
 παράδειγμα \mathbb{R} -δακτυλίου κατηγορία \rightarrow μπορεί να είναι $quaternions$

(*) Κάποια αντικείμενα βρίσκονται σε πολλές κατηγορίες, π.χ.
 $\text{obj}(\mathbb{R}\text{Mod}) \not\subseteq \text{obj}(\text{Group}) \not\subseteq \text{Obj}(\text{Set})$

Ορο: Ένα διάγραμμα

θα ονομάζεται μεταθετικό αν $vo f = g \circ u$.

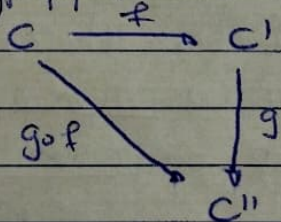
(*) Μπορεί να γίνει να ορίσει την κατηγορία των μεταθετικών

Ορο: Έστω \mathcal{C} και \mathcal{D} δύο κατηγορίες, ένας συνάρτησης $F = \mathcal{C} \rightarrow \mathcal{D}$ αντιστοιχίζει:

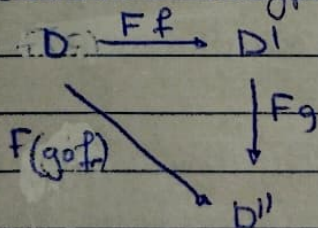
- κάθε C στο $\text{Obj}(\mathcal{C})$ σε ένα $F(C) = D$ στο $\text{obj}(\mathcal{D})$
- κάθε $f: C \rightarrow C'$ μορφοισμό του \mathcal{C} σε έναν $F(f) = D \rightarrow D'$ μορφοισμό του \mathcal{D} τω

(i) $\forall x$ στην $\text{Obj}(\mathcal{C}) \quad F(\text{id}_x) = \text{id}_{F(x)}$

(ii) κάθε διάγραμμα

επέρχει μεταθετικό διάγραμμα

Αν στα παραπάνω έχουμε $f: C \rightarrow C'' \Rightarrow Ff: F(C) \rightarrow F(C'')$, τότε ο συνάρτησης ονομάζεται συνεχόμενος (covariant), ενώ αν έχουμε $f: C \rightarrow C' \Rightarrow Ff: F(C') \rightarrow F(C)$ ο συνάρτησης ονομάζεται αντισυνεχόμενος (contravariant)

ο contravariant αλλάζει φορά στα βέλη

Op Έστω \mathcal{C} κατηγορία, αναφέρεται δύτην κατηγορία m \mathcal{C} μια κατηγορία \mathcal{C}^{op} με $\text{Obj}(\mathcal{C}^{\text{op}}) = \text{Obj}(\mathcal{C})$ και για να δε A, B στην $\text{obj}(\mathcal{C}^{\text{op}})$ έχουμε ότι $\text{Hom}_{\mathcal{C}^{\text{op}}}(A, B) = \text{Hom}_{\mathcal{C}}(B, A)$.

(*) Ένας contravariant συναρτητής $F: \mathcal{C} \rightarrow \mathcal{D}$ είναι στην ουσία ένας covariant συναρτητής $F: \mathcal{C}^{\text{op}} \rightarrow \mathcal{D}$

"ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ ΣΥΝΘΕΣΗ ΣΥΝΑΡΤΗΤΩΝ"

Θεωρούμε τους συναρτητές $F: \mathcal{C} \rightarrow \mathcal{D}$ και $G: \mathcal{D} \rightarrow \mathcal{E}$, τότε μπορούμε να ορίσουμε την σύνθεση των συναρτητών

$$G \circ F: \mathcal{C} \rightarrow \mathcal{E}$$

όπου αντιστοιχεί τα αντιστοιχούμενα

$$\begin{array}{ccc}
 \text{Obj}(\mathcal{C}) & \longrightarrow & \text{Obj}(\mathcal{E}) \\
 x & \longmapsto & F(x) \longrightarrow G(F(x))
 \end{array}$$

και τις μορφολογίες

$$\begin{array}{ccc}
 f: c \longrightarrow c' & & (c) \\
 \downarrow & & \\
 Ff: F(c) \longrightarrow F(c') & & (d) \\
 \downarrow & & \\
 G \circ F(f) = G(F(c)) \longrightarrow G(F(c')) & & (e)
 \end{array}$$

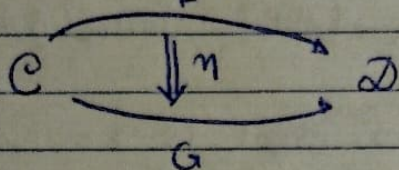
"ΚΑΘΕΤΗ ΣΥΝΘΕΣΗ ΣΥΝΑΡΤΗΤΩΝ"

Έστω \mathcal{C}, \mathcal{D} κατηγορίες με $F, G: \mathcal{C} \rightarrow \mathcal{D}$ συναρτητές. Ένας φυσικός μετασχηματισμός (natural transformation) $\eta: F \rightarrow G$ είναι μια οικ. μορφολογία $\{\eta_c: F(c) \rightarrow G(c)\}$ τω $\forall f: c \rightarrow c'$ μορφολογία τω \mathcal{C} το αντίστοιχο διαγράμμα είναι μεταδεξιό

$$\begin{array}{ccccc}
 F(c) & \xrightarrow{Ff} & F(c') & & \\
 \eta_c \downarrow & & \mathcal{D} & & \downarrow \eta_{c'} \\
 G(c) & \xrightarrow{Gf} & G(c') & &
 \end{array}$$

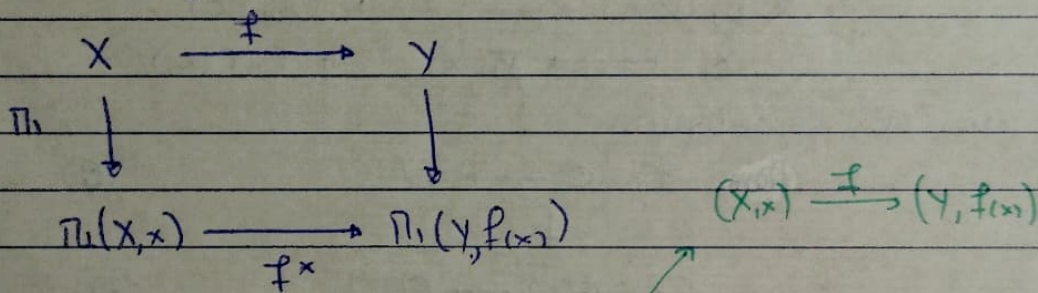
$$\text{δολ} \quad \eta_c \circ F = G \circ \eta_c$$

Θα συμβολίζουμε τον φυσικό μετασχηματισμό η ως

(*) Αν \mathcal{C}, \mathcal{D} κατηγορίες, τότε μπορούμε να θεωρήσουμε την κατηγορία $[\mathcal{C}, \mathcal{D}]$ με αντικείμενα των συναρτήσεων $F: \mathcal{C} \rightarrow \mathcal{D}$ και μορφισμούς των φυσικών μετασχηματισμών μεταξύ των συναρτήσεων.

πλ (1) Έστω X, Y τοπολογικοί χώροι, $x \in X$ και $f: X \rightarrow Y$ συνεκτός, τότε στις αλγεβρική τοπολογία \exists ομομορφισμός ομάδων f^* που κάνει το ακόλουθο διάγραμμα μεταδεξιό

Έδώ έχουμε την κατηγορία τοπολογικών χώρων με ένα σημείο (X, x) και τις συνεκτές απεικονίσεις μεταξύ τους με την συνάρτηση της $1^{\text{ης}}$ ομομορφισμός ομάδων π_1 με $\pi_1(f) = f^*$.

(2) Έστω X τοπολ χώρος, τότε ορίσω την κατηγορία $\text{Top}(X)$ με αντικείμενα $\text{Obj}(\text{Top}(X)) = \{U \subseteq X \mid U \text{ ανοικτό}\}$ και μορφισμούς $\text{Hom}(U, V) = \begin{cases} \{i_{V,U} : U \hookrightarrow V\} & \text{αν } U \subseteq V \\ \emptyset & \text{αν } U \not\subseteq V \end{cases}$

Ένα presheaf αβελιανών ομάδων είναι ένας contravariant συνάρτησης

$$G: \text{Top}(X) \rightarrow (\text{Ab})$$

Πω 1) $\forall U \in \text{Obj}(\text{Top}(X)) \quad G(U)$ αβελιανή ομάδα

2) $\forall U \subseteq V$ υπάρχει ομομορφισμός ομάδων

$$G(i_{V,U}) = \rho_{V,U} = G(V) \rightarrow G(U)$$

Ένας μορφισμός sheaf είναι ένας φυσικός μετασχηματισμός μεταξύ δύο αλγεβρικών sheaf

$$\begin{array}{ccc} G(U) & \xrightarrow{\text{res}_U} & G(V) \\ \eta(U) \downarrow & & \downarrow \eta(V) \\ F(U) & \xrightarrow{\text{res}_U} & F(V) \end{array}$$

Ορισ. Έστω $F: \mathcal{C} \rightarrow \mathcal{D}$ και $G: \mathcal{D} \rightarrow \mathcal{C}$ αλγεβρικές τω
 $G \circ F \cong \text{Id}_{\mathcal{C}}$ και $F \circ G \cong \text{Id}_{\mathcal{D}}$

Τότε οι κατηγορίες ονομάζονται ισοδύναμες.

Αν F είναι contravariant, τότε οι κατηγορίες ονομάζονται αυτοδύναμες

Εδώ το $G \circ F \cong \text{Id}_{\mathcal{C}}$ σημαίνει ότι υπάρχει φυσικός μετασχηματισμός που αντιστρέφεται από μορφισμούς $\{\eta_c: G \circ F(c) \rightarrow \text{Id}_{\mathcal{C}}(c)\}$ οι οποίοι είναι ισομορφισμοί.

↳ αυτό δεν σημαίνει 1-1 και επί, αλλά $\forall \eta_c \exists \eta_c^{-1}$ τω

$$\eta_c \circ \eta_c^{-1} = \text{Id}_{\text{Id}_{\mathcal{C}}(c)}$$

$$\text{και } \eta_c^{-1} \circ \eta_c = \text{Id}_{\text{Id}_{\mathcal{C}}(c)}$$

Θεώρημα: Θεωρούμε τω contravariant αλγεβρική F από τω κατηγορία τω αντιστρέψιμων δακτυλίων στη κατηγορία τω αφηκτικών σχημάτων που δίνεται από τω αντιστρέψιμο αντισχημισμό

$$F(R) = (\text{Spec } R, \mathcal{O}_{\text{Spec } R}) \quad \forall R \in \text{Ob}(\text{Ring})$$

και τω αντιστρέψιμο μορφισμω

$$F(\phi) = \phi^\# : \text{Spec } S \rightarrow \text{Spec } R \quad \forall \phi: R \rightarrow S$$

Τότε F ορίζει τω ισοδύναμο κατηγοριών

$$F(\phi) \rightarrow (\phi^\#, \phi^\#)$$

Απόδειξη:

Ορίζουμε τον contravariant functor $G: (\text{Aff. Sch}) \rightarrow (\text{Ring})$ με

$$G((X, \mathcal{O}_X)) = \Gamma(X, \mathcal{O}_X)$$

για κάθε affine σχήμα (X, \mathcal{O}_X) και για morphismo $(f, \vartheta): (X, \mathcal{O}_X) \rightarrow (Y, \mathcal{O}_Y)$

$$G(f, \vartheta) = \Gamma(Y, \mathcal{O}_Y) \longrightarrow \Gamma(X, \mathcal{O}_X) = \Gamma(*, f^* \mathcal{O}_X)$$

Από τις ορισμούς των affine σχημάτων βλέπουμε ότι

$$\begin{aligned} G(\mathbb{A}^1(\mathbb{R})) &= G(\text{Spec } \mathbb{R}, \mathcal{O}_{\text{Spec } \mathbb{R}}) = \Gamma(\text{Spec } \mathbb{R}, \mathcal{O}_{\text{Spec } \mathbb{R}}) \\ &= \mathcal{O}_{\text{Spec } \mathbb{R}}(\text{Spec } \mathbb{R}) = \mathbb{R} \end{aligned}$$

και για $\phi: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{S}$ έχουμε ότι

$$\begin{array}{ccc} G(F(\phi)) = \Gamma(\text{Spec } \mathbb{R}, \mathcal{O}_{\text{Spec } \mathbb{R}}) & \longrightarrow & \Gamma(\text{Spec } \mathbb{S}, \mathcal{O}_{\text{Spec } \mathbb{S}}) \\ \mathbb{R} & \longrightarrow & \mathbb{S} \end{array}$$

αλλά τον αμοιόμορφο $\phi^\#$ έχουμε ότι ταυτίζεται με το ϕ , καθώς

$$F(\phi) = \phi^\# : \text{Spec } \mathbb{S} \longrightarrow \text{Spec } \mathbb{R}$$

και άρα

$$\begin{array}{ccc} G(F(\phi)) = G(\phi^\#, \phi^\#) : \Gamma(\text{Spec } \mathbb{R}, \mathcal{O}_{\text{Spec } \mathbb{R}}) & \longrightarrow & \Gamma(\text{Spec } \mathbb{S}, \phi^\#_* \mathcal{O}_{\text{Spec } \mathbb{S}}) = \Gamma(\text{Spec } \mathbb{S}, \mathcal{O}_{\text{Spec } \mathbb{S}}) \\ \phi : \mathbb{R} & \longrightarrow & \mathbb{S} \end{array}$$

Συνεπώς, $G \circ F = \text{Id}(\text{Ring})$.

Αντίστροφα, δδο $F \circ G = \text{Id}(\text{Aff. Sch})$.

Προφανώς, έχουμε ότι αν (X, \mathcal{O}_X) affine scheme, τότε

$$\begin{aligned} G(X, \mathcal{O}_X) &= \Gamma(X, \mathcal{O}_X) \text{ και } F(G(X, \mathcal{O}_X)) = F(\Gamma(X, \mathcal{O}_X)) \\ &= (\text{Spec } \Gamma(X, \mathcal{O}_X), \mathcal{O}_{\text{Spec } \Gamma(X, \mathcal{O}_X)}) \end{aligned}$$

κάθως (X, \mathcal{O}_X) affine scheme έχουμε ότι $X \cong \text{Spec } R$ για κάποιο R

και άρα $\Gamma(X, \mathcal{O}_X) = R$.

$$F(G(X, \mathcal{O}_X)) = (\text{Spec } R, \mathcal{O}_{\text{Spec } R}) = (X, \mathcal{O}_X).$$

Επίσης, αν έχουμε morphismo:

$$(f, \vartheta) : (Z, \mathcal{O}_Z) \longrightarrow (\text{Spec } R, \mathcal{O}_{\text{Spec } R})$$

τότε ο ϑ επαγεί morphismo δακτυλίου

$$\vartheta : \mathcal{O}_{\text{Spec } R} \longrightarrow f_* \mathcal{O}_Z$$

$$\Rightarrow \vartheta(\text{Spec } R) : \mathcal{O}_{\text{Spec } R}(\text{Spec } R) \longrightarrow f_* \mathcal{O}_Z(\text{Spec } R) = \mathcal{O}_Z(f^{-1}(\text{Spec } R))$$

$$\Rightarrow \vartheta(\text{Spec } R) : R \longrightarrow \mathcal{O}_Z(Z) = Z.$$

Για ένα τυχαίο $z \in Z$ έχουμε την κανονική συνάρτηση

$$\vartheta_z : \Gamma(Z, \mathcal{O}_Z) \longrightarrow \mathcal{O}_{Z, z}$$

και από την εν λόγω προέλευση έχουμε ότι $F \circ G = Id(\text{Hom}(S_{\text{loc}}))$ □

Πρόταση: Έστω ομομορφισμός $(f, \theta): (Z, \mathcal{O}_Z) \rightarrow (\text{Spec } R, \mathcal{O}_{\text{Spec } R})$, εκάστη
 ότι $f(z) = \phi_z^{-1}(M_z)$, $z \in Z$, $M_z \subseteq \mathcal{O}_{z, Z}$ μεγιστικό και κανονικό $\phi_z = \nu_z \circ \phi$
 Επίσης, $\nu_z: \Gamma(\mathcal{O}_Z) \rightarrow \mathcal{O}_{z, Z}$ $\phi \circ \nu_z = \Gamma(\mathcal{O}_Z)$

$$\text{Hom}(S_{\text{loc}})(Z, \text{Spec } R) \cong \text{Hom}(\text{Ring})(R, \Gamma(Z, \mathcal{O}_Z)).$$

Απόδειξη:

Έστω ότι $f(z) = P \in \text{Spec } R$, τότε ο θ αλλαγεί μορφομορφισμός

$$\begin{array}{ccc} \theta_P: \mathcal{O}_{\text{Spec } R, P} & \longrightarrow & \mathcal{O}_{z, Z} \\ \parallel & & \\ R_P & & \end{array}$$

μεγιστικό στο R_P
↑

που είναι τοπικός (δηλ. $\mathcal{O}_R(P, R_P) \subseteq M_z$). Συνεπώς, $\theta_P^{-1}(M_z) = I_P R_P$.

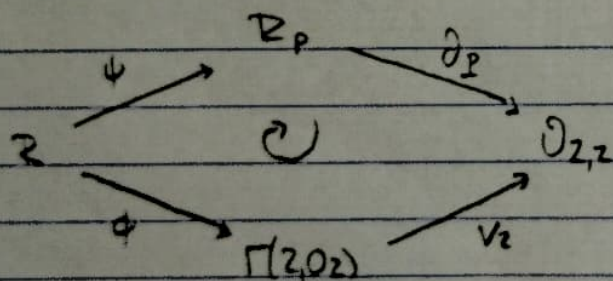
Γεγραμμε την κανονική εμφύτευση των εντοπισμού

$$\psi: R \longrightarrow R_P$$

και τότε η σύνθεση

$$R \xrightarrow{\psi} R_P \xrightarrow{\theta_P} \mathcal{O}_{z, Z}$$

ταυτίζεται με την ϕ_z , δηλ. $\phi_z = \theta_P \circ \psi$.

⊗ οι αναρτήσεις εντοπισμού προκύπτουν από σχέσεις περίσφις στα sheaves

□

Συνέχεια της απόδειξης:

Δείξαμε ότι ένας $(f, \theta) \in \text{Hom}_{(\text{sch})}(Z, \text{Spec } R)$ επάγει ομομορφισμό δακτυλίων μέσω των μορφισμών των sheaves

$$\phi: R \longrightarrow \Gamma(Z, \mathcal{O}_Z)$$

Τώρα θα υψώσουμε το αναπόδο!

Ξεκινάμε με έναν μορφισμό δακτυλίων $\psi: R \longrightarrow \Gamma(Z, \mathcal{O}_Z)$

από αυτή θα πάρουμε πληροφορίες για μορφισμό σχημάτων $Z \rightarrow \text{Spec } R$

Ορίζουμε την $f: Z \rightarrow \text{Spec } R: z \mapsto \psi_z^{-1}(\mathfrak{m}_z)$

όπου για $z \in Z$ έχουμε $\nu_z: \Gamma(Z, \mathcal{O}_Z) \rightarrow \mathcal{O}_{z,z}$ και $\psi_z = \nu_z \circ \psi$

Για $\mathfrak{m}_z \in \mathcal{O}_{z,z}$ το $\psi^{-1}(\mathfrak{m}_z) \in R$ πρώτο και άρα $m \in f$ είναι καλά ορισ. Έσο $m \in f$ είναι συνεχής.

Έστω $X_g = \{P \in \text{Spec } R \mid g \notin P\}$ για $g \in R$ βάση ανοικτών του $\text{Spec } R$.

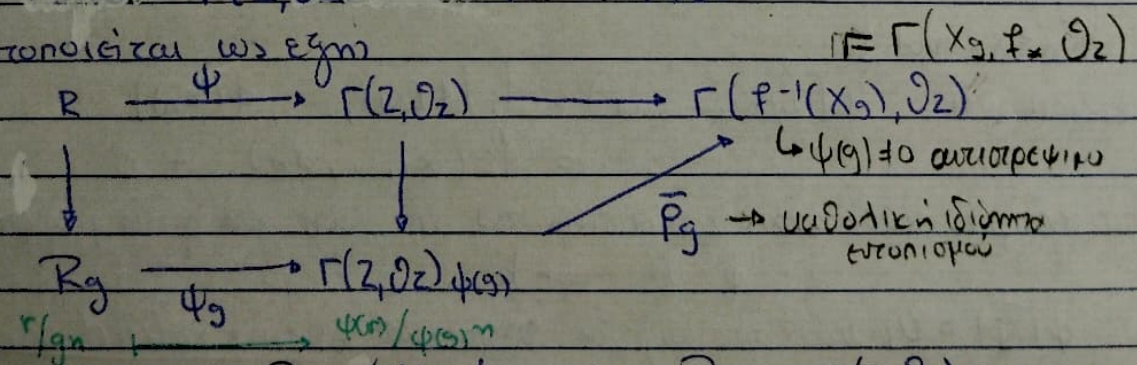
Έσο $f^{-1}(X_g)$ ανοικτό

$$\begin{aligned} \hookrightarrow f^{-1}(X_g) &= \{z \in Z \mid f(z) \in X_g\} \\ &= \{z \in Z \mid \psi_z^{-1}(\mathfrak{m}_z) \in X_g\} \\ &= \{z \in Z \mid g \notin \psi_z^{-1}(\mathfrak{m}_z)\} \\ &= \{z \in Z \mid \psi_z(g) = \nu_z \circ \psi(g) \notin \mathfrak{m}_z\} \\ &= \{z \in Z \mid \nu_z \circ \psi(g) \text{ αντιστρέφει στο } \mathcal{O}_{z,z}\} \\ &= \{z \in Z \mid z \in \psi(\psi(g))\} \\ &= \{z \in Z \mid \psi(g)(z) \neq 0\} \text{ ανοικτό} \end{aligned}$$

Άρα ο μορφισμός δακτυλίων που δίνεται από τον ορισμό του sheaf

$$\Gamma(Z, \mathcal{O}_Z) \longrightarrow \Gamma(f^{-1}(X_g), \mathcal{O}_Z)$$

παραγοντοποιείται ως εξής

ο ομομορφισμός $\psi: R \rightarrow \Gamma(Z, \mathcal{O}_Z)$ κινείται $\psi_g: R_g \rightarrow \Gamma(Z, \mathcal{O}_Z)_{\psi(g)}$ και θεωρούμε τη σύνθεση

$$\theta_g = \bar{\rho}_g \circ \psi_g: R_g \longrightarrow \Gamma(f^{-1}(X_g), \mathcal{O}_Z)$$

Επίδειξης διαφορετικά $\mathcal{G} \in \mathcal{R}$ μπορούμε να κατασκευάσουμε έναν ομομορφισμό από sheaves

$$\mathcal{D}_a: \mathcal{O}_{\text{Spec } \mathcal{R}} \longrightarrow \mathcal{O}_Z$$

Συμμετρικά έχουμε

$$(\mathcal{F}, \mathcal{D}): (\mathcal{Z}, \mathcal{O}_Z) \longrightarrow (\text{Spec } \mathcal{R}, \mathcal{O}_{\text{Spec } \mathcal{R}})$$

Ορισ: Έστω S, X σχήματα και $S \xrightarrow{\mathcal{F}} X$ μορφισμός. Ο φ θα ονομάζεται σημείο με τιμές στο S (S -valued point).

Αν $S = \text{Spec } \mathcal{R}$, τότε θα το ονομάζουμε \mathcal{R} -σημείο

πχ

$$(1) A = \mathbb{Z}[x_1, \dots, x_n] / \langle f_1(x_1, \dots, x_n), \dots, f_r(x_1, \dots, x_n) \rangle$$

και $\text{Spec } A$ το αφινικό σχήμα

Για ένα σώμα k ένα k -valued pt

$$\phi: \text{Spec } k \longrightarrow \text{Spec } A$$

Σ ισοδυναμεί

$$\phi: A \longrightarrow k \quad \text{τω } \psi = \phi^{\alpha}$$

$$\bar{\phi} = A / \ker \phi \longrightarrow k$$

Σ σημειωτικό ιδεώδες των A

Αν $\bar{x}_i \equiv x_i \pmod{\mathcal{I}}$ και $a_j = \phi(\bar{x}_j)$, τότε καθώς ϕ ομομορφισμός

$$\begin{aligned} \text{έχουμε ότι } \phi(f_i(x_1, \dots, x_n)) &= f_i(\phi(x_1), \dots, \phi(x_n)) \\ &= f_i(a_1, \dots, a_n) = 0 \end{aligned}$$

Αντίστροφα, κάθε δισκίο του συστήματος a_1, \dots, a_n ~~τα~~ ορίζει μορφισμό

$$\phi: A \longrightarrow k$$

τω $\phi(\bar{x}_j) = a_j$ και ονομάζουμε scheme valued point

$$\phi^{\alpha}: \text{Spec } k \longrightarrow \text{Spec } A$$

(2) Αν έχω $\text{Spec } \mathbb{Z}$ και $\left. \begin{array}{l} f_1(x_1, \dots, x_n) = 0 \\ \vdots \\ f_r(x_1, \dots, x_n) = 0 \end{array} \right\}$ ως προς διαφορικές εξισώσεις, τότε παίρνουμε \mathbb{Z} -σημείο

Ορο: Αν k αλγ-κλειστό σώμα, τότε οι αλγεβρικοί $\text{Spec } k \rightarrow X$ θα δίνουν γεωμετρικά σημεία

θα δούμε ότι τα σημεία $\text{Spec } k[x]/\langle x^2 \rangle \rightarrow X$ είναι η αποτελεσματική δέσμη των X

πχ (3) Έστω \mathcal{C} κατηγορία και Z στην $\text{Obj}(\mathcal{C})$, τότε ορίζουμε την κατηγορία \mathcal{C}/Z με

- αντικείμενα: (X, ρ) τα $X \in \text{Obj}(\mathcal{C})$ και $\rho \in \text{Hom}(X, Z)$

- μορφισμοί: $\text{Hom}_{\mathcal{C}/Z}((X, \rho), (Y, \sigma))$ τα είναι μορφισμοί με $\text{Hom}(X, Y)$ που κάνουν το ακόλουθο διαγράμμα μεταδεξιό

$$\begin{array}{ccc} X & \xrightarrow{h} & Y \\ \rho \searrow & \circlearrowleft & \swarrow \sigma \\ & Z & \end{array}$$

Αν $\mathcal{C} = (\text{Sch})$ γράφουμε (Sch/Z)

Ορο: Έστω \mathcal{C} κατηγορία και $A \in \text{Obj}(\mathcal{C})$.

1. το A λέγεται τελιώδώς αντικείμενο αν κάθε $\text{Hom}_{\mathcal{C}}(X, A)$ είναι μονοσήλο

2. το A λέγεται αρχικό αντικείμενο αν κάθε $\text{Hom}_{\mathcal{C}}(A, X)$ είναι μονοσήλο

↳ μεταδεξιόν με \perp

Πρόταση: Στην κατηγορία των δακτυλίων (Ring) το \mathbb{Z} είναι αρχικό αντικείμενο.

Στην κατηγορία των σχημάτων (Sch), το $\text{Spec } \mathbb{Z}$ είναι τελιώδως αντικείμενο.

η απεικόνιση $m \perp$ καθορίζεται από την \mathbb{Z} και αντιστρέφεται στο \mathbb{Z}

Απόδειξη:

1. $\forall R \in \text{Obj}(\text{Ring}) \exists! \mathbb{Z} \rightarrow R : 1_{\mathbb{Z}} \rightarrow 1_R$

2. Είδαμε ότι κάθε $(X, \mathcal{O}_X) \rightarrow (\text{Spec } \mathbb{Z}, \mathcal{O}_{\text{Spec } \mathbb{Z}})$ καθορίζεται από ομομορφισμό δακτυλίων $\mathbb{Z} \rightarrow \Gamma(X, \mathcal{O}_X)$

που είναι μοναδικός.

Παρατηρήσεις:

1) $(\text{Sch}/\text{Spec } \mathbb{Z}) = (\text{Sch})$ καθώς το $\text{Spec } \mathbb{Z}$ είναι τελικό

2) $(\text{Sch}/\text{Spec } k) \rightarrow$ κάθε \mathcal{O}_X -χώρος γίνεται k -άλγεβρα $\exists \mathcal{O} = \mathcal{O}_{\text{Spec } k}(\text{Spec } k) \rightarrow \mathcal{O}_X(U) \rightarrow \text{περιορίζεται}$

Διηγήσει μελλοντικές απεικονίσεις

Έστω $f: X \rightarrow \mathbb{Z}$, τότε μπορούμε να το δει αυτό ως ομομορφισμό οχημάτων με βάση το \mathbb{Z} (περισσότερα στα ίδια γινόμενα).

ΕΦΑΠΤΟΜΕΝΟΣ ΧΩΡΟΣ ZARISKI

Έστω (X, \mathcal{O}_X) ringed space και $x \in (X, \mathcal{O}_X)$.

Ο $\mathcal{O}_{X,x}$ είναι τοπικός δακτυλίων φύτρω και άρα έχει μοναδική μεγιστική ιδέα ($\text{εστω } m_x$)

Ορίζουμε το πηλίκο m_x/m_x^2 που ταυτίζεται με επιεφαπτόμενο χώρο Zariski

Έχουμε και τον εφαπτόμενο χώρο που είναι $\mathcal{O}_{X,x}/m_x$ -module $\text{δίνω } k(x)$ -module (διαν. χώρος)

Πχ $\mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ διαφορίστμη, τότε το $m_0 = \{ \text{συναρτήσεις } f \text{ ως } f(0)=0 \} = \{ x \in \mathbb{R}(x) \} = \langle x \rangle$

τότε $m_0^2 \rightarrow f(0)=0$ και $m_0^3 \rightarrow f(0)=0$
 $f'(0)=0$ $f'(0)=0$
 $f''(0)=0$

Αυτό φαίνεται από σειρά Taylor

Στις ανωτέρω επισημειώσεις m_x/m_x^2 τετρίμμενο, καθώς υπάρχει η τετρ. ρίζα που είναι ανεκτός $f \in m_x^2 \Rightarrow \sqrt{f} \in m_x$

Όμως η τετρ-ρίζα δεν είναι διαφορίστμη, άρα m_x/m_x^2 μη τετρίμμενο

Έχω λοιπόν, $(T_x X)^* = m_x / m_x^2$ ο εφεσπόμενος κώρος.

Άρα, ο εφεσπόμενος θάλαμος ο δεικός των

$$T_x X = \text{Hom}_{k(x)}(T_x X^*, k(x)) \\ = \text{Hom}_{k(x)}(m_x / m_x^2, k(x))$$

Πρόταση: Υπάρχει μια 1-1 αντιστοιχία σφαιρικών μορφισμών

$$\Phi := (\phi, \phi^\#) : (\text{Spec } \frac{k[t]}{\langle t^2 \rangle}, \mathcal{O}_{\text{Spec } \frac{k[t]}{\langle t^2 \rangle}}) \rightarrow (X, \mathcal{O}_X)$$

στην κατηγορία (Sch/k) και των εφεσπόμενων διαμορφώσεων $\partial \in T_x X$.

$$\text{δηλ. } \frac{k[t]}{\langle t^2 \rangle}\text{-valued pb} \longleftrightarrow \partial \in T_x X.$$

Παρατήρηση:

Τα $\text{Spec } \frac{k[t]}{\langle t^2 \rangle}$ και $\text{Spec } \frac{k[t]}{\langle t \rangle}$ έχουν τα ίδια σημεία. (τα σημεία βρέουν το \mathbb{A}^1)

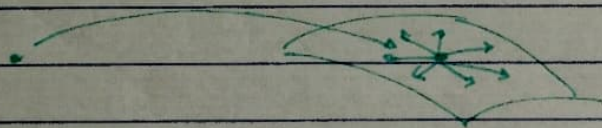
infinitesimal

$\hookrightarrow \text{Spec } k$

δηλ $\text{Spec } \frac{k[t]}{\langle t^2 \rangle}$ μινουσιανό

(*) Ο μορφισμός Φ μεταφέρει τη δομή της $\frac{k[t]}{\langle t^2 \rangle}$ άλγεβρας στο (X, \mathcal{O}_X) .

$$\phi : \text{Spec } \frac{k[t]}{\langle t^2 \rangle} = \{x\} \longrightarrow (X, \mathcal{O}_X)$$

το απείροστο γεωμετρικά δίνει φύτρα που μπορούν να ανεχθούν σε μικρές μεταβολές

Άρα, το $\frac{k[t]}{\langle t^2 \rangle}$ σημείο είναι τα εφεσπόμενα διαμορφώματα